

[Paul Møller.]

at vort landbrugserhverv derigennem kan klare vanskelighederne i fremtiden.

Med den stigende indenlandske efterspørgsel, med den indtrufne svækkelse i landbrugseksporten og med den høje rente, der rammer investeringerne, er det ikke mærkeligt, om regeringen interesserer sig for at finde en økonomisk politik, der kan afhjælpe vanskelighederne, dæmpe efterspørgslen uden at dæmpe beskæftigelsen, men den højtærede statsminister afslørede i hvert fald ikke i åbningsstalen, hvad regeringen påtænker.

Nu har vi haft lejlighed til at læse morgentavlerne. Det er før sket, at den høje regering gennem regeringspressen har meddelt, hvad den overvejer at gøre, og jeg har med interesse læst Politiken i dag til morgen, men jeg vil gerne sige, at det havde dog været rimeligere, om denne meddelelse var blevet givet folketinget direkte af den højtærede statsminister, end at folketingets medlemmer ved indledningen til åbningsdebatten skulle få kendskab til regeringens økonomiske politik gennem dagbladet Politiken. Det kan ikke være rimeligt at behandle tinget på denne måde fra starten i en samling, hvor man vil samarbejde om problemernes løsning. Nu er det meget vel tænkeligt, at Politiken har sluppet noget ud, som ikke skulle komme ud, det har vi oplevet før med dagblade, men er man så langt i planerne, som Politiken her meddeler, havde det heller ikke skadet, om man i øvrigt havde meddelt folketinget det i sin åbningsstale, i stedet for at vi får beskeden på denne måde.

Den højtærede økonomiminister kan ganske vist sige for sit vedkommende, at han dog havde bebudet, at der ville komme nogle overraskelser — denne bebudelse kom i øvrigt også i Politiken. Nu viste det sig, da vi hørte åbningsstalen, at den højtærede økonomiminister må være en større spøgeflugt, end han i hvert fald var som finansminister — det siger måske ikke så meget — men i hvert fald må han være regeringens største spøgeflugt. Politiken har altså nu bragt meddelelsen, og hvis vi skal tro derpå, ved vi, at regeringen vil prøve med den gamle kortsigtede politik, med en akut stramning af beskattningen og dermed genskabelse af nye statsoverskud.

Efter vort skøn er dette den kortfristede løsning, om det overhovedet er en løsning, og det er en løsning, som svækker vor opgave på lang sigt. De nye skatter og afgifter, som regeringen formentlig nu vil gennemføre, hvis vi skal tro Politiken, vil ramme opsparingen. De vil friste til offentlige udgiftsforøgelser, fordi de giver staten nye statsoverskud, således som vi så det i foråret, og de vil betyde, at staten ustandselig skal optræde som den, der skal prøve at skabe et offentligt overskud, offentlig opsparing og gradvis efterhånden svække borgernes tro på, at de selv har en opsparingsforpligtelse og opsparingsopgave.

Den øjeblikkelige økonomiske politik må efter vor opfattelse tilrettelægges på længere sigt og med henblik på vore vilkår i det europæiske fællesmarked. Vi må lægge den økonomiske politik til rette efter de konsekvenser, der må drages af den øgede konkurrence, vi kommer ud for, og de konsekvenser, der må tages af den fri kapitalbevægelse, som bliver gennemført inden for det europæiske område. Hvis vi under fri kapitalbevægelse og under øget konkurrence vil bevare danske erhvervsvirksomheder i dansk eje, på danske hænder, og derigennem sikre os indflydelse på dansk økonomi, undgå, at det danske folk og det danske samfund skal blive et filialsamfund, er vor egen kapitaldannende evne afgørende herfor. Vi kan ikke længere skabe beskyttelse ved importrestriktioner. Vi kan ikke længere skabe beskyttelse ved toldforhøjelser eller toldpolitik. Vi har ingen af de muligheder, man havde tidligere, undtagen den at sikre, at kapitaldannelsen er tilstrækkelig stor til, at investeringskapitalen er dansk i Danmark, og derigennem, at det danske erhvervsliv har rigelige muligheder for at få de lån, den finansiering af den fremtidige investering i fremtidens beskæftigelse, som er nødvendig.

Vi står jo over for et stigende investeringsbehov, hvis vi skal klare os inden for det udvidede fællesmarked. Ingen bestrider det, heller ikke den høje regering i den åbningsstale, der blev holdt. Landbruget står over for stigende investeringsudgifter til sammenlægning, til rationalisering af bygninger, til anskaffelse af maskiner o. s. v. Butikshandelen står også over for en af de største rationaliseringsopgaver, den har